

XI.

По срѣдъ село еще откодѣ —
Мѣсто оставено,
Равно мѣсто безъ раздолѣ —
Хорище названо.
Покрай него селски къщи —
С' якъ плетъ обградени;
У градини рожбини вошки —
Охълно садени.
Жълти дули и праскови,
Червени чирѣши
Черни сливи трънко-сливки
И крѣтунки круши.
Край хорище вода извира,
Вода като млѣко;
Сѣкій вечеръ при чучура —
Голѣмо и малко.
Догдѣ водѣ да налѣѣтъ —
Се хоро-то вѣѣтъ;
Догдѣ сички си напѣлнѣтъ —
Сладки пѣсни пѣѣтъ.
При чучура, кога ѣ праздникъ,
Хоро-то ся бере.
Така бѣше и този праздникъ
Зело да ся бере.
Отъ вся страни, на около,
Народа ся срукна:
Сѣкій доди днесъ на хоро
И гайда-та брънна.
Стари баби свой-тѣ внуци
У двѣ рѣѣ водѣтъ;
Тумби, тумби млади момци
Весели дохождѣтъ.
Сѣка майка съсъ рожби си
На хоро-то доди,
Сѣка булка с' свежѣрва си
Води ся и иди.